

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

20 MAI 1954.

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code des taxes assimilées au timbre.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition est la reproduction de celle qui a été déposée le 16 février 1954 et que la Commission des Finances n'a pas eu le temps d'examiner avant la dissolution malgré l'accueil favorable qu'y avait réservé le Ministre des Finances.

Nous la reproduisons dans son texte :

En vue d'assurer la perception des taxes assimilées au timbre, le législateur a imposé la délivrance d'une facture ou — éventuellement — d'un autre document destiné à faire titre de l'opération juridique conclue. Il a admis toutefois des dispenses de délivrer facture lorsque le prix des marchandises vendues ou des prestations effectuées ne dépassait pas un certain montant : 30 francs en principe pour les ventes passibles de la taxe de transmission, 150 francs pour celles passibles de la taxe de facture et pour les entreprises d'ouvrage.

La raison d'être de cette dispense est évidente : *De minimis non curat praetor*... La délivrance d'une facture pour ces opérations aurait sans doute permis de percevoir la taxe, mais le rendement eût été insignifiant. D'autre part, la délivrance d'une facture — et l'application des timbres — implique généralement dans le chef du commerçant ou de l'industriel un ensemble de prestations, dont le prix de revient risque d'absorber tout ou partie du bénéfice lorsque l'opération est peu importante.

Or, la taxe de transmission a été instaurée par la loi du 28 août 1921, complétée et remaniée depuis lors à d'innombrables reprises. Jamais, cependant, les taux de 30 et de 150 francs n'ont été périmés en dépit de la dépréciation subie par notre monnaie.

Nous pensons qu'il convient de les majorer pour les adapter à la situation monétaire actuelle.

Les montants de 120 francs et 450 francs nous paraissent fort modérés, si on les compare notamment aux coef-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BIJTENGEWONE ZITTING 1954.

20 MEI 1954.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek van de met het
zegel gelijkgestelde taxes.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In dit voorstel wordt het voorstel overgenomen dat op 16 Februari 1954 werd ingediend en dat door de Commissie voor de Financiën bij gebrek aan tijd niet kon worden onderzocht, in weerwil van het gunstig onthaal er van door de Minister van Financiën.

Wij nemen de tekst er van over :

Ten einde de inning van de met het zegel gelijkgestelde taxes te waarborgen, heeft de wetgever de afgifte van een factuur, of van een ander stuk dat als bewijs van de aangegane rechtsverrichting moet dienen, verplicht gemaakt. Hij heeft echter vrijstellingen in zake het afleveren van een factuur verleend wanneer de prijs van de verkochte waren of van de verrichte prestaties een bepaald bedrag niet te boven gaat : in beginsel 30 frank voor de aan de overdrachtstaxen onderworpen en 150 frank voor de aan de factuurtaxen onderworpen verkoopverrichtingen en voor aannemingen van werken.

De reden van die vrijstelling is duidelijk : *De minimis non curat praetor*... Weliswaar zou de aflevering van een factuur voor die verrichtingen de inning van de taxe mogelijk gemaakt hebben, maar de opbrengst zou onbeduidend geweest zijn. Bovendien, brengt het afleveren van een factuur en het plakken van zegels over 't algemeen voor de handelaar of de industrieel een reeks prestaties mede waarvan de kostprijs de winst geheel of gedeeltelijk dreigt op te slorpen, wanneer de verrichting weinig belangrijk is.

Welnu, de overdrachtstaxen werden ingevoerd bij de wet van 28 Augustus 1921 en sindsdien ontelbare malen aangevuld en gewijzigd. De bedragen van 30 en 150 frank werden echter, in weerwil van de waardevermindering van onze valuta, nooit aangepast.

Wij zijn van mening dat ze dienen verhoogd, ten einde ze aan te passen aan de huidige monetaire toestand.

De bedragen van 120 en 450 frank lijken ons zeer gematigd, indien men ze o.m. vergelijkt met de herwaarde-

ficients de réévaluation admis par le législateur fiscal en matière d'impôts sur les revenus (art. 15 des lois coordonnées, coefficient 6,30 pour l'année 1921).

D'autre part, l'obligation de dresser facture pour des opérations de minime importance est pour le commerçant une source d'ennuis sans commune mesure avec le profit qu'il peut retirer de ces opérations.

Nous croyons dans ces conditions que la Chambre ferait œuvre sage en adoptant les modifications très modérées que nous lui proposons.

ringscoëfficiënten, die door de wetgever in zake inkomstenbelastingen werden aangenomen (art. 15 van de samengeordende wetten, coëfficiënt 6,30 voor het jaar 1921).

Daarenboven, is de verplichting om voor weinig belangrijke verrichtingen een factuur op te maken voor de handelaar een bron van last, die niet te vergelijken valt met de winst die hij uit die verrichtingen kan halen.

In die omstandigheden menen wij dat de Kamer verstandig werk zou leveren door onze zeer gematigde wijzigingen aan te nemen.

P. VANDEN BOEYNANTS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Aux articles 27, 1er alinéa, 86 et 87 du Code des taxes assimilées au timbre, la somme de 30 francs est remplacée par celle de 120 francs.

Art. 2.

Aux articles 27, 4e alinéa, 57 et 65, 1er alinéa du même Code, la somme de 150 francs est remplacée par celle de 450 francs.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

In artikelen 27, 1ste lid, 86 en 87, van het Wetboek van de met het zegel gelijkgestelde taxes wordt het bedrag van 30 frank door dit van 120 frank vervangen.

Art. 2.

In artikelen 27, 4e lid, 57 en 65, 1ste lid, van hetzelfde wetboek wordt het bedrag van 150 frank door dit van 450 frank vervangen.

P. VANDEN BOEYNANTS,
P. EECKMAN,
J. DISCRY,
D. LAMALLE,
J. DE SAEGER,
P. MEYERS.